

JONATHANI

MIKU BESNIK

TREGIMI NGA CARINE MACKENZIE

ILUSTRIMET NGA FRED APPS

© Carine Mackenzie, 2007

Reprinted 2010

Published by Christian Focus Publications, Geanies House,
Fearn, Tain, Ross-shire, IV20 1TW, Scotland, U.K.

www.christianfocus.com

Përkthyer në gjuhën shqipe nga ZGG-ALBANIA, 2019

Përkthyer nga: Migena Ramaj Adamou

Redaktuar nga: Mirela Zefi

Koordinatorë: Willemien van Schothorst

Jonathani ishte djali i madh i mbretit Saul. Sauli ishte mbreti i parë i Izraelit. Ai ishte një burrë i gjatë, i pashëm dhe një luftëtar i zoti.

Edhe Jonathani ishte luftëtar trim. Ai ishte komandant
ushtrie dhe luftonte kundër filistenjve.

Si djali i madh i mbretit,
Jonathani ishte princi
i kurorës. Ai ishte
trashëgimtari i fronit të
Izraelit.

Por Sauli, ati i tij, po vepronte gjithnjë e më shumë në kundërshtim me ligjet e Perëndisë.

Profeti Samuel i dha Saulit një mesazh nga Perëndia. Ai i tha: "Ke vepruar me marrëzi. Nuk i ke mbajtur urdhërimet e Perëndisë. Prandaj mbretërimi yt nuk do të vazhdojë. Nuk do të jetë biri yt ai që do të ulet në fron, por dikush tjetër do të mbretërojë pas teje."

Perëndia kishte zgjedhur Davidin që të bëhej mbreti i ardhshëm dhe kështu e dërgoi Samuelin për ta vajosur atë. Kur Sauli ishte i brengosur apo në telashe, kërkonte që Davidi të vinte dhe t'i binte harpës, sepse kështu brenga e tij lehtësohej.

Davidi bëri shumë vepra të mrekullueshme dhe të guximshme. Të gjithë e donin atë. Sauli nisi ta shihte me zili. Ai e kuptoi që Davidi ishte vajosur të bëhej mbreti i ardhshëm i Izraelit. Populli këndonte këngë për Davidin dhe për veprat e tij të mrekullueshme në fushën e betejës.

Por Jonathani nuk e kishte zili Davidin. Ai ishte mik i Davidit, një mik besnik.

Jonathani dhe Davidi lidhën një besëlidhje për të vulosur miqësinë e tyre. Jonathani i dha Davidit mantelin dhe brezin e tij. Ai veproi në këtë mënyrë për të treguar që ai e dinte se Perëndia e kishte zgjedhur Davidin si mbretin e ardhshëm.

Sauli u mbush aq shumë me zili, sa u përpoq që ta vriste Davidin me shtizë. Davidi veproi me mençuri ndaj këtij veprimi, sepse Perëndia ishte me të.

Sauli i tha birit të tij, Jonathani: "Davidi duhet të vdesë!" Por Jonathani, që ishte burrë i perëndishëm, ishte mik i vërtetë i Davidit. Ai nxitoi ta paralajmëronte Davidin për planin e lig të të atit. "Ruaju, bëj shumë kujdes" i tha ai. "Fshihu deri në mëngjes. Do të flas me atin tim për këtë gjë dhe nesër do të të tregoj gjithçka."

Jonathani i foli mirë të atit për Davidin. Ai i kujtoi të gjitha veprat e mrekullueshme që Davidi kishte bërë për mbretin dhe vendin e tij.

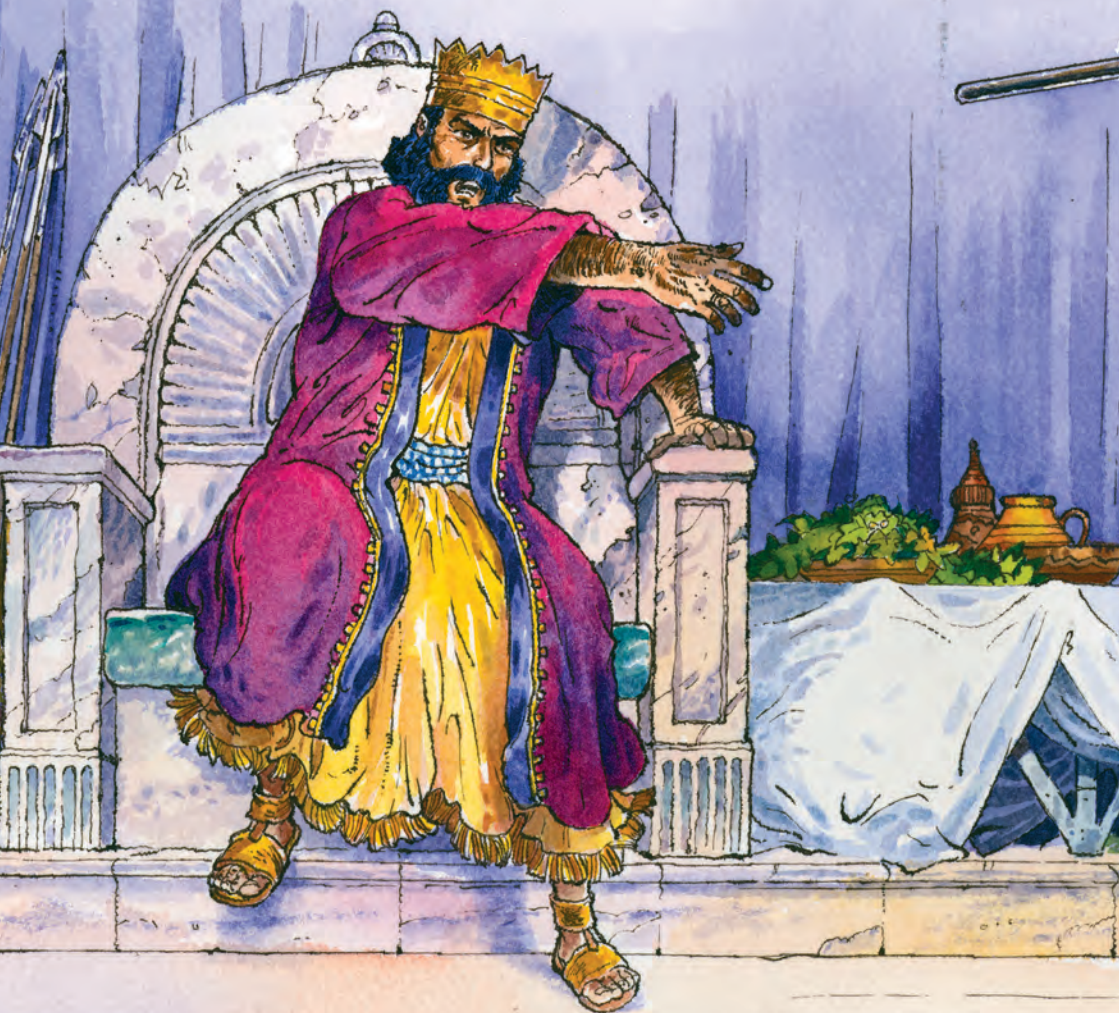
"Pse do ta vrasësh Davidin pa asnjë arsye?" e pyeti ai.

Sauli e dëgjoi të birin dhe u qetësua. Jonathani i tha Davidit që mund të kthehej në pallatin e mbretit.

Davidin e thirrën të luante muzikën e tij për të qetësuar mbretin, por ai u bë xheloz sërish. Mbreti Saul mori një shtizë dhe u përpoq ta gozhdonte atë në mur me shtizën e tij, por Davidi arriti që të arratisej.

Sauli vazhdoi ta ndiqte Davidin, por ai u largua nga shtëpia e tij.

Davidi ia tregoi Samuelit, profetit, të gjitha gjërat që kishte bërë Sauli.

Miqësia e Jonathanit nuk kishte ndryshuar. Ai ishte akoma miku i tij i besës. "Ati im do të më tregojë çdo plan", i tha Jonathani. "Do të bëj gjithçka që kam në dorë për të të ndihmuar."

Davidi dhe Jonathani e ripërtërinë besëlidhjen dhe betimet e tyre të miqësisë si dhe bënë një plan. Davidi kishte frikë t'i afrohej mbretit Saul. Nuk kishte dyshim që ai dëshironte ta vriste.

"Fshihu në fushë", i tha Jonathani Davidit. "Do të zbuloj si ndihet ati im."

Ata caktuan një sinjal të veçantë.

Sauli organizoi një festë të veçantë në shtëpinë e tij, por vendi i Davidit ishte bosh.

Sauli mendoi që duhet të kishte një arsye të justifikueshme për mungesën e tij, por kur Davidi mungoi edhe ditën tjetër, ai filloi të kishte dyshime.

"Pse nuk erdhi Davidi në festë dje ose sot?" e pyeti Jonathanin.

Jonathani e justifikoi Davidin duke thënë: "Ai kërkoi leje që të shkonte dhe të takonte familjen e tij në Betlehem."

Sauli u zemërua shumë me Jonathanin.

"E di që e ke zgjedhur Davidin si mik, por a nuk e kupton që ti nuk do të bëhesh mbret për shkak të tij? Ai duhet të vdesë."

"Pse duhet të vdesë? Ç'të keqe ka bërë?" e kundërshtoi Jonathani.

Sauli u zemërua aq shumë, saqë vërtiti ushtën në drejtim të Jonathanit, duke u përpjekur që ta vriste.

Jonathani e kuptoi se Sauli kishte qëllim që ta vriste Davidin.

Ai u zemërua aq shumë me të atin, Saulin, saqë u ngrit nga tryeza pa ngrënë.

Jonathanit i duhej ta paralajmëronte Davidin për atë që kishte ndodhur. Në mëngjes ai doli në fushë bashkë me një djalosh, një nga shërbëtorët e tij. Davidi ishte i fshehur aty pranë.

"Vrapo që të kapësh shigjetat që do të hedh", i tha djaloshit.

Jonathani hodhi një shigjetë. Kur djaloshi vrapoi për ta marrë atë, Jonathani thirri me zë të lartë: "A nuk është shigjeta pas teje?" Ky ishte një sinjal i caktuar që më përpara për të treguar që Davidi nuk duhet të kthehej në pallat.

"Nxito! Shpejt, mos u vono!", thirri Jonathani, mjaftueshëm që Davidi të dëgjonte.

Djaloshi nuk dinte asgjë për planin e tyre të fshehtë, ndaj i mbledhi shigjetat dhe nxitoi të kthehej tek zotëria i tij, Jonathani.

Kur djaloshi u kthye në qytet bashkë me armët, Davidi doli nga vendi ku ishte fshehur.

Jonathani dhe Davidi u përqaftuan dhe qanë. "Shko në paqe", i tha Davidit. "I kemi dhënë besën njëri-tjetrit në emër të Zotit. Zoti qoftë në këtë marrëdhënie mes meje dhe teje dhe mes bijve tanë dhe pasardhësve të tyre, edhe në vitet që do të vijnë."

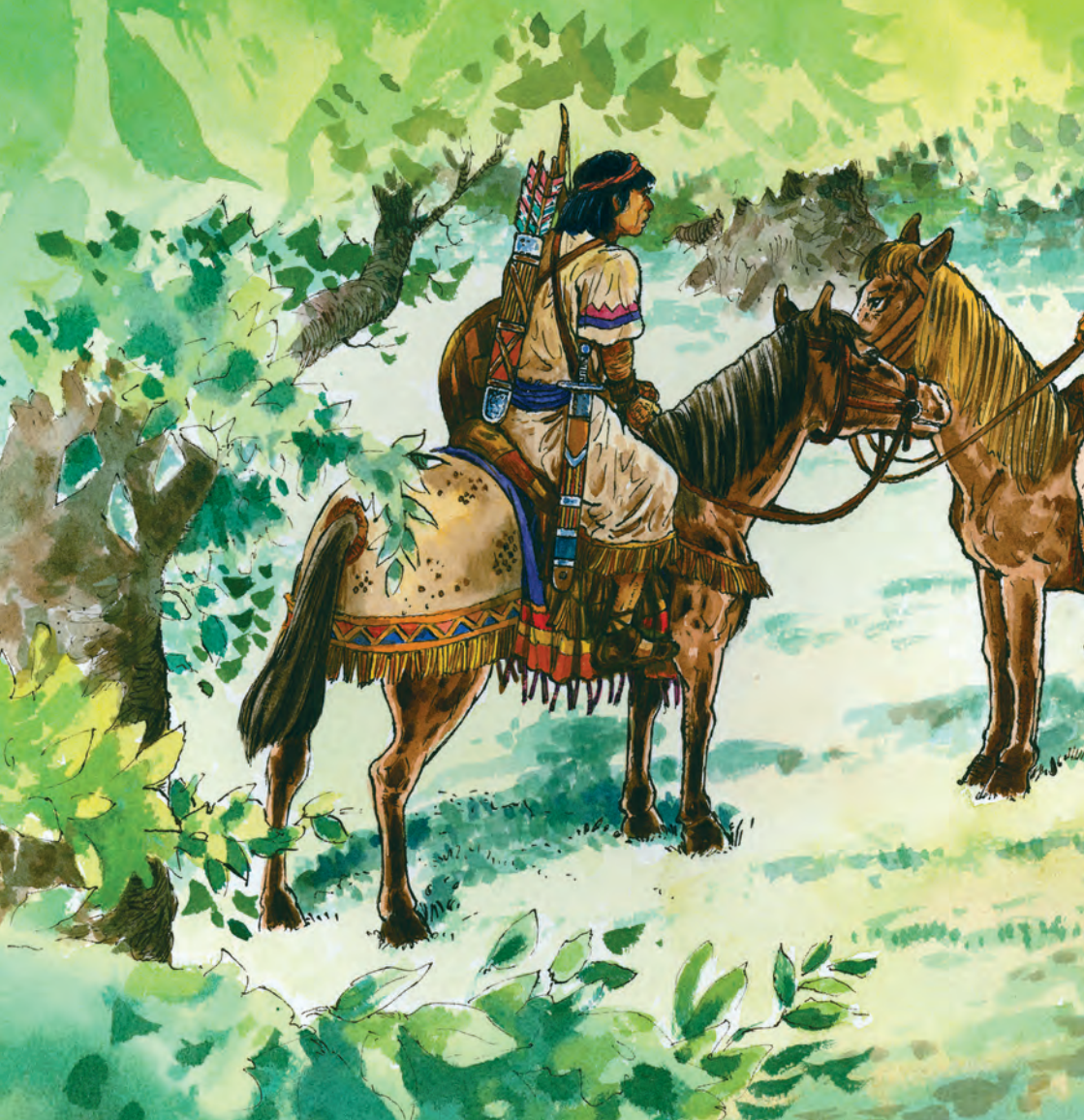
Jonathani dhe Davidi shfaqën dashuri vërtetë të përndimshme ndaj njëri-tjetrit. Perëndia na urdhëron të kemi këtë lloj dashurie për të tjerët. Ai na thotë: "Duaje të afërmin tënd porsì vetveten!"

Davidi u largua nxitimthi, duke u shmangur nga rreziku. Jonathani u kthye në qytet. Sauli vazhdoi kërkimin për Davidin, por Perëndia e mbrojti atë.

Një ditë Jonathani e takoi Davidin në pyll. Ai i dha zemër Davidit dhe i kujtoi premtimin e Perëndisë për të, duke e siguruar që Perëndia do ta bënte atë mbretin e ri të Izraelit. "Edhe ati im Sauli e di këtë."

Sërish Davidi dhe Jonathani ripërtërinë besëlidhjen e tyre përpara Zotit. Ky do të ishte takimi i tyre i fundit.

Davidi qëndroi në pyll dhe Jonathani u kthye në shtëpinë e tij.

Filistenjtë luftuan kundër Saulit, bijve të tij dhe burrave të Izraelit.

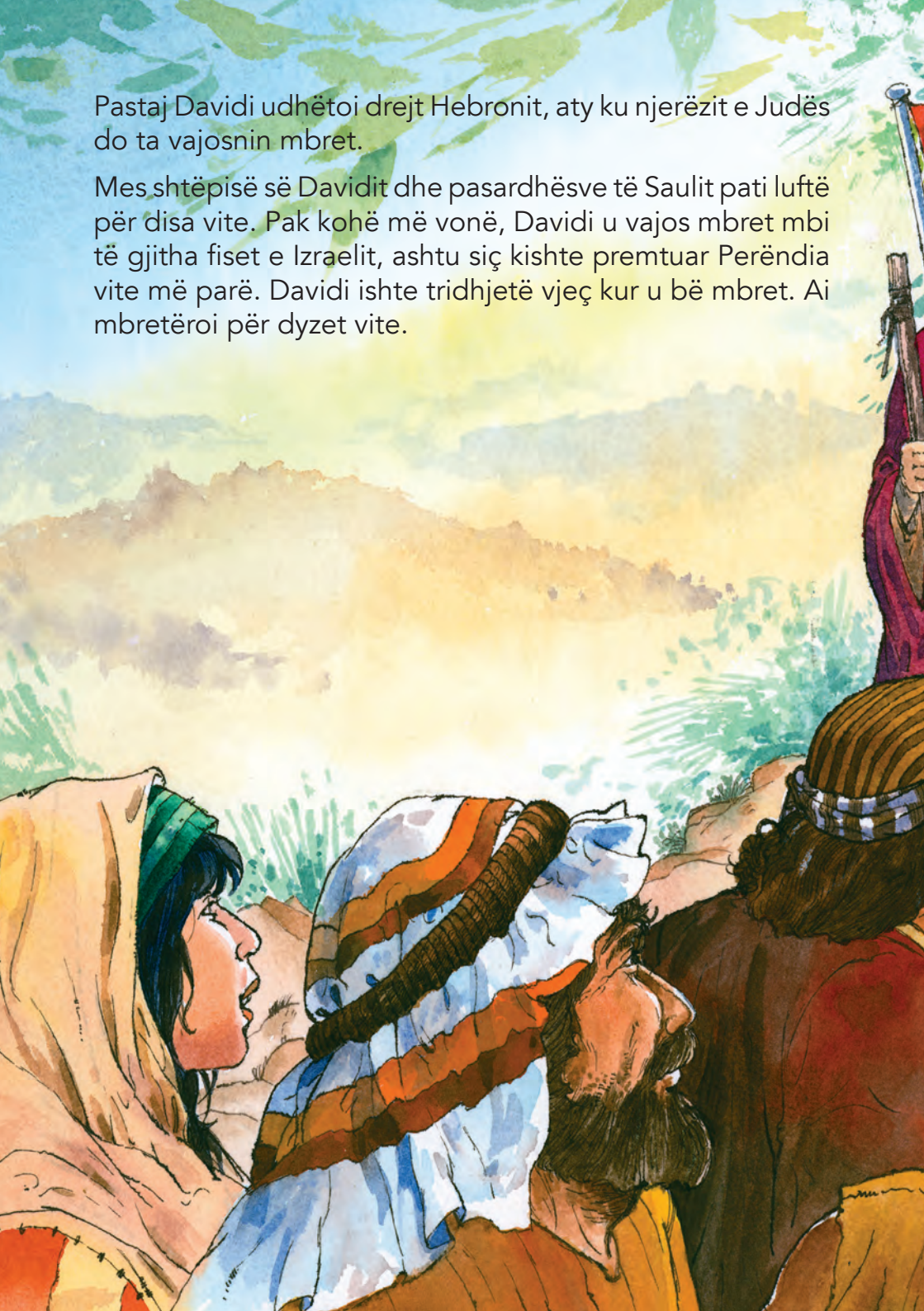
Në malin Gilboa, beteja u bë shumë e ashpër. Aty, Jonathani së bashku me dy vëllezërit e tij u vranë. Sauli u plagos rëndë. Ai vdiq aty duke rënë mbi shpatën e tij.

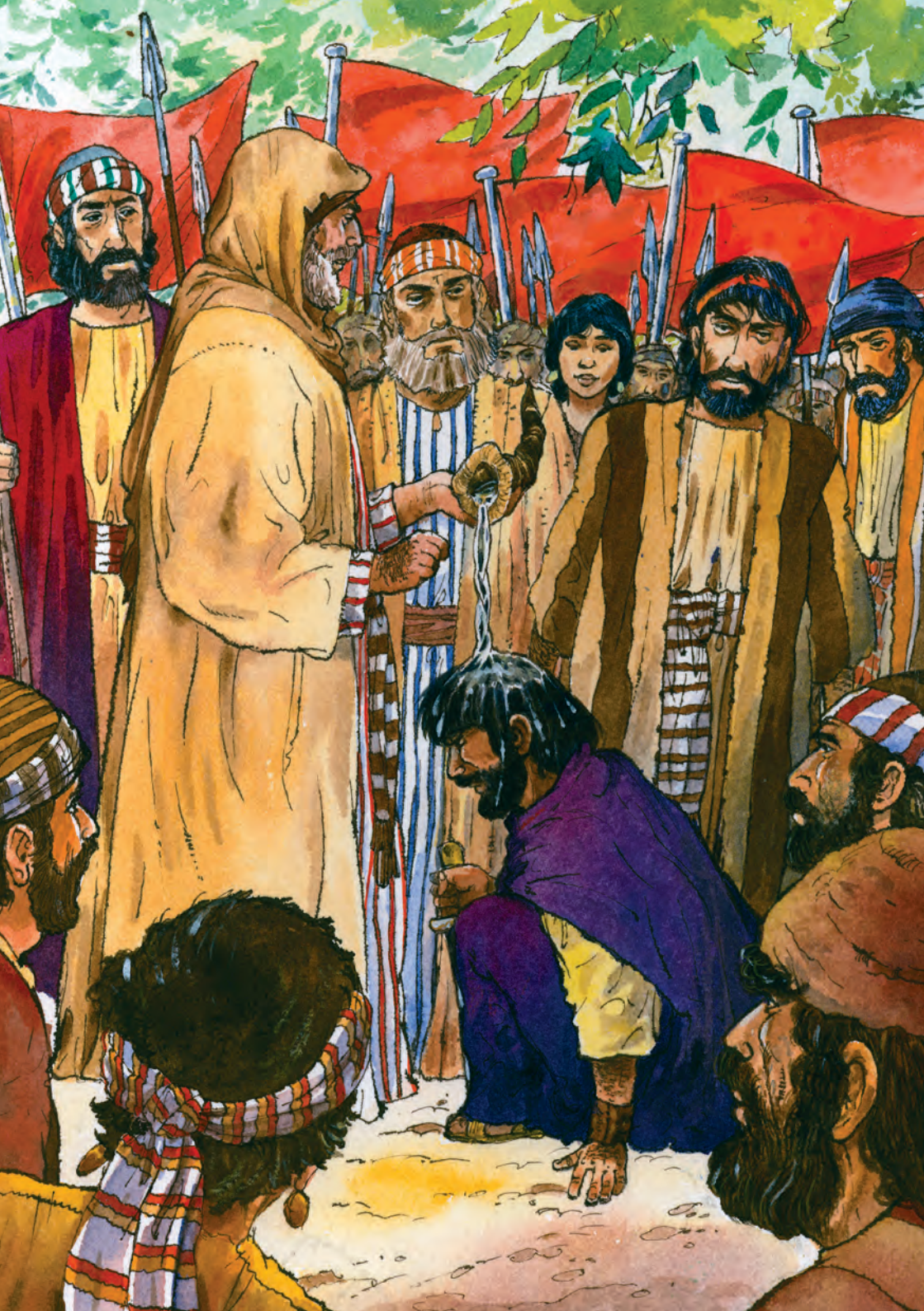
Kur Davidi mori lajmin për vdekjen e Saulit dhe bijve të tij, u trishtua shumë. Ai krijoi një këngë të veçantë vajtimi për Saulin dhe Jonathanin, këngë që do ta mësonin të gjithë banorët e Judës.

Pastaj Davidi udhëtoj drejt Hebronit, aty ku njerëzit e Judës do ta vajosnin mbret.

Mes shtëpisë së Davidit dhe pasardhësve të Saulit pati luftë për disa vite. Pak kohë më vonë, Davidi u vajos mbret mbi të gjitha fiset e Izraelit, ashtu siç kishte premtuar Perëndia vite më parë. Davidi ishte tridhjetë vjeç kur u bë mbret. Ai mbretëroi për dyzet vite.

Një ditë, mbreti David pyeti shërbëtorët e tij: "A ka mbetur ndokush nga familja e Saulit? Dua t'i ndihmoj, për hir të mikut tim Jonathanit."

Tsiba, shërbëtori i Saulit, i tregoi për djalin e Jonathanit, Mefiboshethin.

Kur kishte ardhur lajmi për vdekjen e Jonathanit dhe Saulit, dadoja e Mefiboshethit, e frikësuar, nxitoi të largohej së bashku me fëmijën në krah. Por nga nxitimi, i vogli u rrëzua dhe u dëmtua rëndë. Si pasojë, ai kishte mbetur i çalë.

Davidi e thirri Mefiboshethin në shtëpinë e tij.

"Mos ki frikë", tha ai. "Dua të të trajtoj me mirësi për hir të atit tënd, Jonathanit."

Davidi i dha Mefiboshethit tokën që dikur i përkiste Saulit. Mefiboshethi do të ishte gjithmonë i mirëpritur në tavolinën e mbretit David.

Mefiboshethi nuk ishte në gjendje të punonte tokën, ndaj Tsiba dhe bijtë e tij e punonin tokën për të. Davidi u tregua shumë i mirë me Mefiboshethin.

Jonathani e donte vërtetë Zotin Perëndi me gjithë zemrën, shpirtin dhe mendjen e tij. Ai e donte Davidin si mik të vërtetë dhe nuk ishte ziliqar që Perëndia e kishte zgjedhur Davidin si mbret. Ai qëndroi besnik edhe ndaj të atit, Saulit, edhe pse i kuptoi dobësitë e tij.

Perëndia e ndihmoi Jonathanin që të jetonte me drejtësi.

Lutuni që të jeni si Jonathani dhe ta doni Perëndinë me gjithë zemër, shpirt dhe mendje. E duam Perëndinë, sepse Ai na deshi i pari dhe dha Birin e Tij të vdesë për ne në kryq.

Jezusi është miku më i mirë që mund të kemi.

MIKU BESNIK

Jonathani e donte vërtetë Zotin Perëndi me gjithë zemrën, shpirtin dhe mendjen e tij.

Ai e donte Davidin si mik të vërtetë dhe nuk ishte ziliqar që Perëndia e kishte zgjedhur Davidin si mbret. Jonathani e nderoi Perëndinë. Ai ishte një mik i besës.

**Lexoni për Jonathanin
në Bibël te dy librat e Samuelit.**

LISTË BROSHURASH

1. Noeu Plani i shpëtimit	10. Elia Njeriu i mrekullive të Perëndisë
2. Sara dhe Abrahami Premtimi i mrekullueshëm	11. Ezekia Zgjedhjet e mbretit
3. Jozefi Ëndërrimtari i Perëndisë	12. Jeremia Një burrë me një mesazh
4. Miriami Sekreti i motrës së madhe	13. Danieli Princi që lutej
5. Sansoni Fuqia e njeriut të fortë	14. Jezusi Fëmija i premtuar
6. Samueli Djali i bindur	15. Jezusi është gjallë Historia mahnitëse
7. Davidi Luftëtari trim	16. Sauli Mrekullia në mes të rrugës
8. Jonathani Miku besnik	17. Pali Udhëtime me aventura
9. Jobi Miku durimmadh	18. Barnaba Zemërdhënësi

